

آماده سازی کودکان برای ورود به جامعه

اگر به دوره پیش دبستانی برای آمادگی کودکان جهت رفتن به مدرسه دقت کرده باشید متوجه می‌شوید پیش دبستانی، مکانی است...

اگر به دوره پیش دبستانی برای آمادگی کودکان جهت رفتن به مدرسه دقت کرده باشید متوجه می‌شوید پیش دبستانی، مکانی است که شخصیت دانش‌آموزی کودک در آنجا شکل می‌گیرد و رفتار قانونمندان، جایگزین رفتارهای کودکانه می‌شود. کودک تدریجاً متوجه می‌شود که از این پس باید چند ساعت در روز را خارج از منزل و بدون حضور مادر و خانواده مشغول آموختن شود و به خواسته‌های معلمش عمل کند و تکالیفش را به موقع انجام دهد. در کلاس بازیگوشی نکند و زمان صحبت کردن معلمان ساکت باشد و به صحبت‌های آنها توجه کند. کودک به پیش دبستانی می‌رود تا وقتی در سن 6 سالگی از زندگی کودکانه و بدون مسئولیتش که تمام وقت به بازیگوشی و تفریح گذشته است، قدم به مدرسه و محیط آموزشی می‌گذارد، تغییر شرایط او را غافلگیر نکند و دچار سردرگمی و ناتوانی نشود.

اگر کودکی دوران آمادگی یا پیش دبستانی را نگذارد و مستقیماً بدون مقدمه وارد مقطع ابتدایی شود، تغییر یک‌دفعه شرایط، حجم سنگین درس، محدودیت‌ها و قانون‌های جدی تحصیلی و دوری از خانواده او را شگفت‌زده می‌کند و چون آمادگی لازم برای حضور در موقعیت جدید به صورت ضربتی را ندارد، ممکن است تصور ذهنی ناخوشایندی نسبت به مدرسه و تحصیل در او به وجود آید.

درواقع دوران آمادگی برای کودک موقعیتی آزمایشی و جبران پذیر است و او با قوانین و محدودیت‌های تحصیلی آشنا می‌شود و با سعی و خطاهای متعدد تدریجاً به شرایط جدید عادت می‌کند و مهارت و توان لازم برای حضور در کلاس‌های رسمی مقطع ابتدایی را به دست می‌آورد.

با این تحلیل می‌توان نتیجه گرفت که دوره پیش دبستانی با وجود ظاهر ساده خود از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است و با تغییری که در رفتار و شخصیت کودک به وجود می‌آورد می‌تواند ذهنیت او را برای قرار گرفتن در موقعیت جدید آماده کند و کم‌وکاستی‌های دانش او را در این رابطه برطرف کند.

حال این سؤال مطرح می‌شود که وقتی فرزند رشد می‌کند و بزرگ‌تر می‌شود و در شرایط و موقعیت‌های جدیدتر قرار می‌گیرد، آماده‌سازی ذهنی و آشنایی با شرایط جدید، هوشیارانه و به موقع از سوی والدین در مورد او اجرا می‌شود یا نه؟ مثلاً وقتی فرزند در دوران نوجوانی برای خود دوستانی انتخاب می‌کند لازم است تا از سوی والدین نسبت به انتخابش ارشاد شود و نکاتی در مورد انتخاب دوست به وی گوشزد شود، خوب و بد را به درستی برای او تعریف کنند و اینکه چه کسانی موجب گرفتاری و دردسر او خواهند شد و چه کسانی موجب پیشرفت و سربلندی وی. در این صورت او بهتر می‌تواند دوست خوب و بد را از هم تشخیص دهد و با دقت بیشتر، انتخاب بهتری انجام خواهد داد.

فرزند در آستانه مقطع دبیرستان با تعیین رشته تحصیلی در موقعیت جدید قرار می‌گیرد و این مقطع از زندگی او اهمیت فراوانی در شکل‌گیری آینده وی دارد. والدین باید در این زمان اقدامات آگاهی‌دهنده را انجام دهند و فرزندشان را با انواع گوناگون مشاغل و رشته‌های تحصیلی آشنا سازند. مزیت و سختی‌های هر رشته و هر شغل را برایش شفاف‌سازی کنند تا او در کمال آگاهی و معرفت رشته تحصیلی و شغل خود را که مهم‌ترین رکن موفقیت و خوشبختی او در زندگی آینده‌اش است را انتخاب کند.

در زمان اخذ گواهینامه رانندگی از همان ابتدای کار به او آموزش دهند که چرا و چگونه باید به قوانین رانندگی عمل کند و با رانندگی آرام و متداول موجب آرامش خاطر و حفظ سلامت خود، سرنشینان و دیگر رانندگان شود.

زمانی فرا می‌رسد که فرزندان قصد ازدواج و تشکیل زندگی دارند. در اینجا هم فرزند به آماده‌سازی و آموزش نیاز دارد. مثلاً باید متوجه شود که ازدواج، مهم‌ترین و اساسی‌ترین انتخاب زندگی اوست که تمامی زندگی آینده‌اش را تحت‌تأثیر خود قرار می‌دهد و اثرات این انتخاب تا آخر عمر با او همراه می‌ماند. باید بداند که هرچه شرایط فردی برای ازدواج مهیاتر باشد زندگی مشترک راحت‌تر و دلنشین‌تر است.

باید بداند که اختلاف‌های عقیدتی، فرهنگی، تحصیلی، مالی و شغلی می‌تواند در زندگی مشترک موجب اختلاف‌های شدید و

حتي جدايي شود. بايد بدانند ملاك انتخاب همسر آینده‌اش چيست، او بايد متوجه شود كه تا طرف مقابلش را به‌طور كامل نشناخته و از جزئیات رفتاري و شخصيتي او و شخصيت خانوادگي‌اش با خیر نشده زندگي مشتركش را آغاز نکند. به‌طور كلي زماني كه فرزند تصميم به ازدواج دارد بايد او را با واقعيات، سختي‌ها، مشكلات و خوبي‌هاي زندگي به درستي آشنا كرد تا او با دید باز اقدام به تصميم‌گيري كند.

به‌طور كلي پدر و مادر وظيفه دارند تا در هر مرحله از رشد و تكامل فرزندشان و زمان رويارويي با هر شرايط جديد آنها را از نتايج امر آگاه و مطلع سازند و آموزش‌هاي لازم را داده و بر شرايط جديد كنترل كافي داشته باشند. فرزند داري تنها صرف به دنيا آوردن وي و نگهداري او در خانه و تامين خوراك و پوشاك وي نيست.

والدين با توجه به موقعيت‌هاي متفاوتي كه در هر مقطع براي فرزندشان پيش مي‌آيد مي‌توانند با آماده‌سازي و تقويت تصور ذهني آنها لطف و كمك بزرگي به فرزند، خانواده، جامعه و ديگران بكنند. زيرا تمامي اين موارد زيرمجموعه تعليم و تربيت درست فرزندان است. آماده‌سازي‌ها و آموزش‌هاي از قبل برنامه‌ريزي شده، فرزند را در موقعيت و شرايط جديد مقتدر و توانمند مي‌سازد و به‌علت داشتن تصور ذهني و آگاهي قبلي از مشكلات و عواقب اقدامات آینده، به درستي تصميم مي‌گيرد و غافلگير نمي‌شود.

www.hamshahrionline.ir